Orde van dienst zondag 30 maart 2025 - Grote- of Johanneskerk- PG Lekkerkerk - 10:00 uur

Thema: Hij is niet dood, hij leeft
4e van de 40 dagen

Welkom en mededelingen *(kaars van verbondenheid wordt aangestoken)*

Aanvangslied: **Lied 122: 1**

1 Hoe sprong mijn hart hoog op in mij,
toen men mij zeide: 'Gord u aan
om naar des Heren huis te gaan!
Kom ga met ons en doe als wij!'
Jeruzalem, dat ik bemin,
wij treden uwe poorten in,
u, Godsstad, mogen wij ontmoeten!
Jeruzalem, van ver aanschouwd,
wel saamgevoegd en welgebouwd,
o schone stede, die wij groeten.

Stil gebed - Bemoediging en groet

Kyriëgebed

Zingen: **Lied 528: 1 en 3**

1 Omdat Hij niet ver wou zijn
is de Heer gekomen.
Midden in wat mensen zijn
heeft Hij willen wonen.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.

2 Overal nabij is Hij
mens'lijk allerwegen.
Maar geen mens herkent Hem, Hij
wordt gewoon verzwegen.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.

3 God van God en licht van licht
aller dingen hoeder
heeft een menselijk gezicht
aller mensen broeder.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.

4 Wilt daarom elkander doen
alle goeds geduldig.
Wees elkaar om zijnentwil
niets dan liefde schuldig.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.
Midden onder u staat Hij die gij niet kent.

Gebed voor de opening van het Woord

Aandacht voor de kinderen – De graankorrel in de aarde - filmpje KND

Luisterlied 'Een korrel graan' via Youtube https://youtu.be/I0tZ0legoqs

1 Er was eens een korrel graan
Gezaaid in de grond
Geboren om dood te gaan
Geen mens die het vond
Maar heel langzaam brak het open
En er kwam nieuw leven aan

En het heeft zichzelf verloren
Zie je het koren
Op de akker staan

2 Hij was als een korrel graan
In de aarde gestrooid
Geboren om dood te gaan
Beroofd en berooid
En zijn lichaam werd verbroken
Toen Hij Zich aan 't kruis liet slaan
Zo heeft Hij Zichzelf gegeven
En liet Zijn leven
Door de wereld gaan

3 Ik weet dat ik sterven moet
Niet later maar nu
En al wat me leven doet
Geef ik aan U
En heel langzaam breek ik open
Als een kleine korrel graan
Tot het leven wordt geboren
En er zal koren
Op de akker staan

Zingen: Heer blijf bij hen, neem hen mee. Geef uw Woord, uw Licht, uw Zegen (2x)

Schriftlezing Lucas 15: 11-32

11 Vervolgens zei hij: ‘Iemand had twee zonen. 12 De jongste van hen zei tegen zijn vader: “Vader,
geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb.” De vader verdeelde zijn vermogen onder hen.
13 Na enkele dagen verzilverde de jongste zoon zijn bezit en reisde af naar een ver land, waar hij een
losbandig leven leidde en zijn vermogen verkwistte. 14 Toen hij alles had uitgegeven, werd dat land
getroffen door een zware hongersnood, en begon hij gebrek te lijden. 15 Hij vroeg om werk bij een
van de inwoners van dat land, die hem op het veld zijn varkens liet hoeden. 16 Hij had graag zijn
maag willen vullen met de peulen die de varkens te eten kregen, maar niemand gaf ze hem. 17 Toen
kwam hij tot zichzelf en dacht: De dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik kom
hier om van de honger. 18 Ik zal naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: “Vader, ik heb
gezondigd tegen de hemel en tegen u, 19 ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden;
behandel mij als een van uw dagloners.” 20 Hij vertrok meteen en ging op weg naar zijn vader.

Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel
hem om de hals en kuste hem. 21“Vader,” zei zijn zoon tegen hem, “ik heb gezondigd tegen de
hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden.” 22 Maar de vader zei
tegen zijn knechten: “Haal vlug het mooiste gewaad en trek het hem aan, doe hem een ring aan zijn
vinger en geef hem sandalen. 23 Breng het gemeste kalf en slacht het. Laten we eten en feestvieren,
24 want deze zoon van mij was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is
teruggevonden.” En ze begonnen feest te vieren.

25 De oudste zoon was op het veld. Toen hij naar huis ging en al dichtbij was, hoorde hij muziek en
gedans. 26 Hij riep een van de knechten bij zich en vroeg wat dat te betekenen had. 27 De knecht zei
tegen hem: “Uw broer is thuisgekomen, en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht omdat hij hem
gezond en wel heeft teruggekregen.” 28 Hij werd woedend en wilde niet naar binnen gaan, maar zijn

vader kwam naar buiten en trachtte hem te bedaren. 29 Hij zei tegen zijn vader: “Al jarenlang werk ik voor u en nooit ben ik u ongehoorzaam geweest als u mij iets opdroeg, en u hebt mij zelfs nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren. 30 Maar nu die zoon van u is thuisgekomen die uw vermogen heeft verkwanseld aan de hoeren, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht.” 31 Zijn vader zei tegen hem: “Mijn jongen, jij bent altijd bij me, en alles wat van mij is, is van jou. 32 Maar we konden toch niet anders dan feestvieren en blij zijn, want je broer was dood en is weer tot leven gekomen. Hij was verloren en is teruggevonden.”’

Lied 'Nog voordat je bestond (kom tot de Vader)' Opwekking 599

1 Nog voordat je bestond,
kende Hij je naam.
Hij zag je elk moment
en telde elke traan.
Omdat Hij van je hield,
gaf Hij zijn eigen Zoon.
Hij wacht alleen nog maar
totdat je komt.

2 En wat je nu ook doet,
zijn liefde blijft bestaan.
Ook niets wat jij ooit deed,
verandert daar iets aan.
Omdat Hij van je houdt,
gaf Hij zijn eigen Zoon.
En nu is alles klaar
wanneer jij komt.
Refrein:
Kom tot de Vader,
kom zoals je bent.
Heel je hart, al je pijn
is bij Hem bekend.
De liefde die Hij geeft,
de woorden die Hij spreekt.
Daarmee is alles klaar,
wanneer jij komt.

3 En wat je nu ook doet,
zijn liefde blijft bestaan.
Ook niets wat jij ooit deed,
verandert daar iets aan.
Omdat Hij van je houdt
gaf Hij zijn eigen Zoon.
En nu is alles klaar
wanneer jij komt.
Refrein 2x

4 De liefde die Hij geeft,
de woorden die Hij spreekt.
Hij wacht alleen nog maar
totdat je komt.
(2x)

Verkondiging

Lied 538: 1, 2, 3 en 4

1 Een mens te zijn op aarde
in deze wereldtijd,
is leven van genade
buiten de eeuwigheid,
is leven van de woorden
die opgeschreven staan
en net als Jezus worden
die 't ons heeft voorgedaan.

2 Een mens te zijn op aarde
in deze wereldtijd,
is komen uit het water
en staan in de woestijn,
geen god onder de goden,
geen engel en geen dier,
een levende, een dode,
een mens in wind en vuur.

3 Een mens te zijn op aarde
in deze wereldtijd,
dat is de dood aanvaarden,
de vrede en de strijd,
de dagen en de nachten,
de honger en de dorst,
de vragen en de angsten,
de kommer en de koorts.

4 Een mens te zijn op aarde
in deze wereldtijd,
dat is de Geest aanvaarden
die naar het leven leidt:
de mensen niet verlaten,
Gods woord zijn toegedaan,
dat is op deze aarde
de duivel wederstaan.

Dankgebed, voorbeden, stil gebed en afsluitend een gezamenlijk 'Onze Vader'

Inzameling van de gaven

Slotlied 98: 1 en 3

1 Zing een nieuw lied voor God de Here,
want Hij bracht wonderen tot stand.
Wij zien Hem heerlijk triomferen
met opgeheven rechterhand.
Zing voor de Heer, Hij openbaarde
bevrijdend heil en bindend recht
voor alle volkeren op aarde.
Hij doet zoals Hij heeft gezegd.

3 Laat heel de aarde een loflied wezen,
de psalmen gaan van mond tot mond.
De naam des Heren wordt geprezen,
lofzangen gaan de wereld rond.
Hosanna voor de grote koning,
verhef, bazuin, uw stem van goud,
de Heer heeft onder ons zijn woning,
de Heer die bij ons intocht houdt.

Wegzending en Zegen
(gezongen Amen)